

NOBILISSIMO ATQVE
DOCTISSIMO

DOM. **M**ausmann

S. D.

Præses huius Dissertationis.

HXeo, quo mihi innotuisti, tempore, de-
mirari satis haut potui in signe tuum,
quo a DEO, omnium bonorum datore, do-
natus es, iudicium. Nam postquam venisti
ad me, nescio an fortuito an fato, interfutu-
rus collegio, quod publice intimaueram, dispu-
tatorio, ex discursu Tuo, quem contuli Tecum,
concinno, iudicium pariter atque diligentiam
perspexi; sed ne videar in laudes abire,
ipsam potius occasionem conscriptæ a Te dis-
sertationis tangam; nempe recordaberis ad-
huc,

buc, ut puto, quam optime, Te mentionem fecisse, me presente, dissertationis alicuius de Rusticis Eruditis; ego quidem regessi, hac materia excutienda, multis risu excipienda videbitur; sed tuam reponebas causam, nempe, quia ad Nomen Tuum adlusionem quandam instituere velles. Igitur detinere Te ab hac ipsa materia ventilanda nolui, neque debui.

Quapropter scripsisti hanc, quam quilibet videt, Diatriben de Rusticis Eruditione Claris, si quid laudis deprehenderit Eruditione Clari in hac ipsa dissertatione, Tibi soli attribuant.

Nam Eruditionis Tue plane singularis specimina edes plura, ex quibus cognoscent indubitato, Te esse vere Eruditum, qui de Eruditis scribere incepisti. Interea Deus O. M. Eruditionem Tuam ita adaugeat, ut inde ipsius Gloria, Patrie Emolumentum, propriaque Salus Tua promoueatur. Me autem habebis

Tibi

Obstrictissimum.

Der Hausmann wird dereinst/ wie schon die Pro-
ben weisen/

In der Mineruen Hauß ein guter Hausmans
heissen/

Weil sein bewehrter Fleiß bereits darauf bedacht/

Was Ihrer Trefflichkeit nur Ruhm und Ehre macht.

Wohlan/ wir wünschen Glück zu seinem Unterfangen!

So kan er dermaleins den frohen Zweck erlangen /

Wie man Mineruens Hauß durch klugen Wiß regiert

Wovon Eusebie den größten Nutzen spürt.

Diese schreibe dem Herrn Responden-
ten / seinem werthgeschätzten com-
mensali zu Ehren.

M. Christianus Friedericus Ruhe.

Ngenui vires exploraturus, *Amice,*

Con scribis doctæ rusticitatis opus.

In quo, quid possis, ceu sola adlusio dicit,

Quam facis ad nomen, *Dulcis Amice,* Tuum.

Quam linguæ valeas vsu, quam viribus audax

Sis, satis indicio cuilibet actus erit.

Hinc grator specimen Tibi primitiasque laborum:

Quo bene cepisti pergere, perge gradu.

Ausibus egregius adsit! bene cepta secundet

Solus cuncta regens omnipotensque DEVS!

Clarissimo & Doctissimo Dom. Respon-
denti, Conterraneo & Amico assuma-
tissimo de edito hoc specimine gratula-
ri voluit.

I. L. Viecken. S.S. Theol.-Cultor.

